

ת"פ 9309/11 - מדינת ישראל נגד י א

בית משפט השלום ברחובות
ת"פ 13-11-9309 מדינת ישראל נ' א

בפני כב' הסגנית נשיאה עינת רון
בעвин: מדינת ישראל

המאשימה

נגד
י א

הנאשם

nocchim:

ב"כ המאשימה עו"ד נועה חסיד

ב"כ הנאשם עו"ד יוסי פרינט

הנאשם בעצמו

נזר דין

על פי הودאותו הורשע הנאשם בעבירות של תקיפה בת זוג ואיזומים.

הנאשם והמתלוונת נפרדו לאחר שלוש שנים חברות.

בתאריך 13/8/18 יצאתה המתלוונת מביתה שבמושב י למועדון ברחובות. הנאשם המתגורר אף הוא במושב זה, עקב אחריה ברכבו, החנה את רכבו בסמוך למועדון והמתין במקום בעת שבילתה במועדון. משהמתלוונת הבחינה בנאשם שלחה לו מסרין בו נאמר כי אם לא יעצוב את המקום היא תזעיק את המשטרה. היא וחברתה נכנסו לרכבה. הנאשם ניגש לרכבה של המתלוונת, נקש על החלון וביקש כי תפתח את הדלת. לאחר שהמתלוונת עשתה כן, חבט הנאשם בידו בפניה, נטל את מפתחות רכבה, משך אותה בשערותיה, הצמיד את המפתחות לראשה ו אמר לה: "עוד מילה אחת ואני אפתח לך את הראש". הוא נכנס לרכבו ועזב את המקום.

התביעה טענה כי הגם שכתב האישום תוקן לקולא, עדין הוא מציג תמונה חמורה.

התביעה ערה למסקיר שירות המבחן ולהמלצותיו, אולם לטעמה אין במקרה זה מקום לבטל את הרשותו של הנאשם, הן בשל נסיבות העבירה והן בשל שאין כל פגיעה קונקרטית בנאשם ועל כן אין הוא עומד במבחן

עמוד 1

בהתחשב במלול השיקולים עטרה התביעה להטיל על הנאשם 250 שעות של"צ, מאסר מותנה וקנס.

ב"כ הנאשם הפנה אל תסוקיר שירות המבחן ואל רקוו האישי והמשפחה של הנאשם הנסוקר בתסוקיר.

ב"כ הנאשם הדגיש כי מדובר בנאש נעדך עבר פלילי וממתענד להתחנן ולהיות לאב בקרובה הרשעה תפגע בהמשך חייו הנורומטיביים של הנאשם.

לדבריו, הגם שהtasokir אינו בא בהתאם לביטולה של הרשותה, הרי שלבית המשפט יש סמכות לעשות כן זהה המקום המתאים לפעול כך.

בת זוגו של הנאשם פנתה אף היא אל בית המשפט וביקשה את התחשבותו בציינה כי בני הזוג פותחים בפרק חדש בחייהם וכי היא חשה בשינוי וכי לאור כל הדרך הנאשם והוא שיתפו פעולה עם שירות המבחן והוכחו עצמם.

מתסוקיר שירות המבחן בעניינו של הנאשם עולה כי הוא בן 19.5, רווק ומתגורר בבית הוריו, יחד עם בת זוגו, היא המתלוונת. הנאשם עובד בעסק המשפחתית בתחום המסתעדנות והמזון ולא>taguis לצבא על רקו רצונו להמשיך ולעבוד.

בהתיחסו לעבירות תאר הנאשם קשור זוגי שידע עלילות ומורדות וציין כי הרקו לעבירות הוא משבר שעברו בני הזוג ובעקבותיו נפרדו וה הנאשם התקשה להתמודד עם פרידה זו. משהמתלוונת סרבה לשוחח עימו, חווה תסכול רב, פגעה וכעס, התקשה לווסת את דחפיו ופעלה באלים.

ה הנאשם ציין כי כבר סמוך לאחר המעשים חש צער וחרטה עליהם ועל כך שפגע במתלוונת וכי הוא מבין את חומרת התנהגותו. לדבריו מדובר בהתנהגות חריגה להתנהגות דרך כלל ושלל דפוסים תוקפניים או אלימים . עוד ציין כי הליכי החקירה והמשפט היו גורמים מטלאלים ומרתיעים. בני הזוג חידשו את הקשר ביניהם ומנהלים חיים משותפים תקינים.

המתלוונת ספירה כי פרט לאירוע זה לא חוותה אלימות מצדיה של הנאשם ולתפיסה אירוע זה יצא משליטה מאוחר שניהם היו נסערים ונרגשים מהפגישה המשותף. היא ציינה כי התלווננה במשטרה בעקבות לחצים של הורייה, כאשר היא עצמה לא חששה מה הנאשם וביקשה להימנע מכך. גם המתלוונת תארה קשר זוגי תקים כיום והביעה את חששה מההשלכות העונשיות של ההליך המשפטי על הנאשם ועל יכולתו להמשיך בפרנסת המשפחה.

שירות המבחן התרשם כי מדובר בצעירה המתפקדת באורך תקין ומשתפת באופן אוטנטי, אם כי נראה שהיא

ונוטה להציג את אחוריותה שלה להטנהגותו האלימה של הנאשם כלפיו ויתכן וכך הוא בשל גילה הצעיר וחוסר הבשלות.

שירות המבחן העריך כי הסיכון להישנות התנהגות כזו מצד הנאשם הוא נמוך.

עוד סבר שירות המבחן כי הנאשם יכול היה להיות מטופל "יעודי בתחום האלים הזוגית, אך בולט כי הוא אינו בשל כך עתה, שכן טיפול כזה מצריך יכולת העמקה והתבוננות בדפוסי התנהגות וחישבה, חשיפה ושיטוף והתייחסות בוגרת". שירות המבחן המליץ על הטלת של"צ וציין כי אינו בא בהמלצת לביטול הרשותו של הנאשם כיון שלא נתקיימו הקритריונים לכך.

ההלכה היא כי משחוכח מעשה עבירה הרי שיש להרשייע את מבצעו בדיון. רק במקרים חריגים יוצאי דופן ניתן יהיה להימנע מכך. בהלכת כתוב נקבעו המבחנים לכך, מדובר בשני מבחנים שהם מצטברים זה לזה.

המבחן האחד הוא כי האינטראס הציבורי שבעניינה לא יפגע באופן משמעותי מההרשעתו של הנאשם והמבחן الآخر והמצטבר לו כי עתידו של הנאשם ושיקומו יפגעו באופן משמעותי בשל הרשותו.

(בעקבות הלכת כתוב ראה גם: ע"פ 5102/51 מ"י נ. קלין; ע"פ 0/3301 6 בית נ. מ"י ועוד ועוד).

לא אחת נקבע על ידי בית המשפט העליון כי יש להוכיח פגיעה ממשית וعصשית בעתידו של הנאשם ובשיקומו ואין די בהעלאת אפשרות ערטילאית ועתידית. כך נקבע בע"פ 8518/12 צפורה נ. מ"י.

לא כך בעניינו. הנאשם אמן צעיר, נעדר הרשותות קודמות, ונטל אחוריות על מעשיו ואף שיקם יחשסו עם המתлонנת ובเดעתו להקים משפחה, ואולם אלו אינם המבחנים שקבע בית המשפט העליון בהלכות אשר יצאו מפניו ונתנוים אלה הם הנ吐נים המלווים רבים מן הנאשם המובאים בפני בית המשפט, ובכל זאת ההלכה היא כי רק במקרים יוצאי דופן וחוריגים עד מאד יש להימנע מהרשעה, או כפי שנאמר בהלכת ציפורה הנזכרת:

"בשורא ארוכה של פסק דין, נקבע כי הימנעות מהרשעה של מי שאשמו הוכחה הינה בגדר חריג שבחריגים. בפסק דין אחרים נאמר כי הימנעות מהרשעה תעשה רק במקרים יוצאי דופן".

בעניינו לא הוכיח הנאשם כי קיימת פגיעה קונקרטית וعصשית בעתידו ועל כן על המבחן השני אין הוא עונה. גם על המבחן הראשון אין הנאשם עונה.

מדובר בנאים אשר בחר לעקב אחר המתлонנת, להפעיל עליה אלימות של ממש, תוך ניסיון לכפות עליה את רצונו ואת נוכחותו למרות סרובה ואף הוסיף לאחר מכן ואיים עליה באיהם בוטה. הכל על רקע פרידתם של השניים אשר היו קודם לכן בני זוג.

לא אחת חזרו בתוי המשפט על כך כי שומה על ידי המשפטן לתרום תרומותם למיגורה של תופעה פסולה זו וראוייה לכל גינוי של אלימותם בתא המשפחת או הזוגי ומשמודבר באליות ממשית בנסיבות אלה, המלווה אף באיזומים, הרוי ברי שלא ניתן להתייחס אליה בסלחנות.

הרשעתו של הנאשם תיוותר, איפוא, על כנה.

מתחם הענישה הרואוי למעשיו של הנאשם נע בין של"צ ומאסר מותנה ל-12 חודשים מאסר בפועל.

וללא הנסיבות לקולא במקרה זה, דהיינו, גילו הצער של הנאשם, נטילת האחריות, הבעת החרטה, שיקום היחסים בין בני הזוג, חייהם המשותפים והקמת המשפחה, היה העונש המוטל על הנאשם חמור מזה שיטל עליו, בשל הנסיבות שנמננו לעיל.

אני גוזרת על הנאשם שישה חודשים מאסר על תנאי למשך שלוש שנים לפחות יעבור עבירה כלשהי שעוניינה אלימות או איזומים.

אני מטילה על הנאשם צו של"צ בהיקף של 150 שעות כהמלצת שירות המבחן.

עותק גזר הדין יועבר אל שירות המבחן.

זכות ערעור כחוק.

ניתן היום, ז' סיון תשע"ה, 25 Mai 2015, במעמד הצדדים.